

Október 7. utáni költészet Izraelben

Fodítás

Balázs Gábor, Fritz Zsuzsa, Kardos Ági, Komoróczy Szonja és Szilágyi Erzsé

Optikai csalódás

Egy új nyelv

Azóta a fekete szombat óta

A polgári védelem társalgási parancsai

Kádis

2023. október 10.

Beeri

Anyák

Remény

Anyának mindig igaza van

Folyton ellenőrzöm, hogy lélegzel-e

Michael Zats

Michael Zats

Michael Zats

Litál Kaplan

Ászáf Gur

Elchanan Nir

Adi Blechman Sofer

Osnat Eldar

Iris Elias Cohen

Itay Lev

Yael Keidar

Optikai csalódás Michael Zats

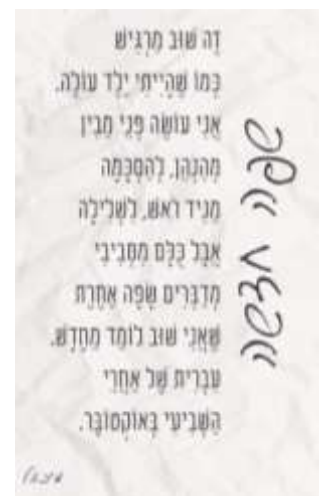
Döbbenetes –
minden ugyanúgy
néz ki.
Miközben
semmi
nem maradt
ugyanaz.

אֲחִידַת עֵינַיִם | מִיכָאֵל זַץ

מְדָהִים
אֵיךְ הַכֵּל נִרְאָה
זֶה.
גַּם
כְּשֶׁכְּלוּם
לֹא נִשְׁאַר
אוֹתוֹ דָּבָר.

Egy új nyelv Michael Zats

Most megint olyan érzés,
mint új bevándorló gyerekként.
Olyan arcot vágok, mint aki érti,
beleegyezően bólogatok,
vagy tagadóan fejem rázom,
de körülöttem mindenki
egy más nyelvet beszél,
amit most újra meg kell tanulnom:
az október hetediké utáni hébert.

Azóta a fekete szombat óta Michael Zats

Azóta a fekete szombat óta
mindig azt feltételezzétek,
hogy ha lehunyva van is a szemem,
nem alszom.

Álmokról
se kérdezzetek,
kerülöm a rémálmokat,
mint a golyókat.

מֵאָז אוֹתָהּ שֶׁכַּת שְׁחוּרָה
תָּמִיד תִּנְיָחוּ
שָׁגַם עִם עֵינַיִם עֲצוּמוֹת,
אֵינְנִי יָשׁוּ.

גַּם עַל הַלּוּמוֹת
אֵל תִּשְׁאַלוּ אוֹתִי,
אֲנִי חוֹמֵק מִסִּיוֹטִים
כְּמוֹ מַכְדוּרִים.

(מיכאל זץ)

A polgári védelem társalgási parancsai - Litál Kaplan

Fordítás Shiri Zsuzsa

Mi újság? - törölve, helyette kérdezendő:

Mit veszítettünk?

Mi ment tönkre?

Mi maradt?

Mi a pálya? - betiltva, helyette bevezetni:

Mi esett szét?

Mit temettünk?

A pimasz „Hogy vagy?” helyett
borús arccal barátunkra nézünk, és megkérdezzük
Hogy áll a háborúd?

És erre a szigorúan és egyértelműen megvétózott
szokásos „nálam minden ok”
válasz helyett:

azt kell felelni,
hogyan „minden szétrepedt”,
És az igazsághoz ragaszkodók
azt felelik, „minden veszve”, „minden veszve”.

הנחיות פקוד הערף הקדשות לשיחות חלין: ליטל קפלן

"מה נשמע" בטל, ובמקומו נשאל:

"מה נשמט"?

"מה נשבר"?

"מה נשאר"?

"מה קורה" נאסר ובמקומו נתהה:

"מה קורס"?

"מה נקבר"?

במקום "מה שלומך?" הוצעו

נקדיר פנים מול חברנו ונשאל-

מה מלחמתך?

ובמקום התשובה השגורה בשגרה,

עליה הטל גטו תמור שבחמורים:

"אצלי הכל בסדר",

יש להשיב-

"הכל בסדר",

והמקפידים בדברי אמת יענו-

"הכל בשבר", הכל בשבר.

Kádis Ászáf Gur

jitgádál vejitkádás smé rábá
magasztaltassék és szenteltessék nagy neve a világon
de senki nem jött
szombat reggel több ezren hívták
a nevét üvöltve
könnyezve könyörögtek jöjjön már
de ő épp megpihent minden munkájától
semmilyen isten nem jött el
semmilyen isten nem hozott megnyugvást
csak a sátán ünnepelt zavartalanul
fel-alá táncolt a kibucok és a vérbefulladt fesztivál között
tudósítónk csak folytatja a jelentést
és közben néha nyeli a könnyeit
van itt egy szénné égett kisbaba
meg van egy elrabort kisbaba
meg van egy megárvult kisbaba
meg van egy most született kisbaba
még mindig anyja teteméhez köti a köldökzsinór
még azt se volt ideje megtudni mi lesz a neve
amit majd felvésnek a kicsinyke sírkőre
úgyis egyezik születése és halála dátuma
hát így néz ki a kibuc miután a sátán beugrott látogatóba
visszaadjuk a szót a stúdiónak
csend most lönek
rakétázás is van
csak kormány nincs
csak irgalom nincs
csak sikoltozás és képek
kitörölhetetlenül
kétezer-huszonhárom
október hetedik

2023. október 10. Elchanan Nir

21:48, WhatsApp üzenet

Ha ismertek olyanokat, kik hajlandók sírokat ásni,
küldjétek őket hozzám, mert nincs elég emberünk.
Jöjjenek a Herzl-hegyre, reggel tízre,
Legyen náluk ásó és egy üveg víz.

Beeri Adi Blechman Sofer

Mindjárt itt a tél,
zokogó felhők öntözik a földet,
melyből vörös szőnyeg nő;
elsőként a szellőrózsa virul,
de senki nem jön gyönyörködni benne.
Majd a boglárka jelenik meg,
de nincs körülötte fesztivál;
végül a pipacs virágzik. Csend.
Nincs senki.
A védett virágokat
már ősszel letépték.

בארי עדי בלכמן סופר

עוד מעט, יגיע החורף
עננים בוכים יִשְׁקוּ אֶת הָאֲדָמָה,
וְיִצְמִיחוּ מִרְבֵּדִים אֲדָמִים
תחלה תפּרַח הפּלגית
וְאַף אֶחָד לֹא יבוא לְצפּוֹת בְּיָפְיָהּ.
אַחֲרֶיהָ תפּרַח הַנּוֹרִית
וְלֹא יתְקַיֵּם פְּסָטִיבֶל
וּלְבַסּוֹף יפּרַח הַפָּרְגַּי, וְשִׁקֵּט,
אֵין אִישׁ.
הַפְּרָחִים הַמּוֹגְנִים נִקְטְפוּ
כְּבָר בְּסִתְיוֹ.

Flandria Mezején John McCrae: (1915)

Fordította: Nika Géza

Flandria mezején pipacsok nőnek
Keresztjei közt egy temetőnek
Ez jelöli a mi helyünket; s bár fenn az égen
Még bátran szól a pacsirta ének
Lenn, az ágyúdörgésben nem hallod őket.

Mi vagyunk a halottak, kik pár napja még
Éltünk, elestünk, ragyogott ránk a naplemente
Szerettünk, szerettek minket s most itt a vég,
Flandria mezején.

Viaskodjatok Ti az ellenséggel;
Átadjuk a fáklyát elhaló kézzel;
Vigyétek Ti azt magasra tartva.
De ha hűtlenek leszteek hozzánk, mélyén a sírnak
Mi nem tudunk aludni, bár pipacsok nyílnak
Flandria mezején.

Anyák Osnat Eldar

éjjel összegyűlnek

egyenként

az, akinek lányát elrabolták, és véres fotója miatt nyugalomra nem lel

az, akinek fia harc közben esett el

az, akinek gyermekei mindörökre ottmaradnak a szűkös óvóhelyen a házban, a kibucban

az, aki csendben maradt a vonal túlsó végén, és bőrébe vájta a borzalmat
időnként azt súgta, hogy

‘szeretlek’

‘veled vagyok’

itt vagyok

halló?!

az, aki nem tudott elbúcsúzni

az, aki képtelen elszakadni egy filmrészlettől, ahol a fia még él

az, aki szombaton úgy ébredt, hogy a halál tudata sarjadt benne

éjjel, sötét szobámban, körbe-körbe járnak

görnyedt vállal, nyughatatlanul, kialvatlanul

anyák

bárcsak ők lehetnének gyerekek helyében

készen a fogságra vagy a halálra

anyák

még nem szoktak hozzá a járkáláshoz

éjjelente jönnek hozzám

egyenként

megölelem őket könnyörülettel, a hiány érzetével,

magamba szívom a bűntudatot, a tehetetlenséget, az ürességet,

és némán megsimogatom a rájuk kényszerített

új anyai jelzót

Remény Iris Elias Cohen

ha egyetlen igaz ember van Gázában
az biztosan nő
anya vagy testvér
akinek mellkasa rejtekében szív dobog
a pusztítás közepette
a romok között
a gyűlölet fogságában
összeszed egy gyermeket
az ellenség fiát
lágyan suttog a fülébe
megitatja
tej, egy falat kenyér,
mintha saját fia volna

Anyának mindig igaza van Itay Lev

Anya azt mondta, mire felnövök, már nem lesz hadsereg.
Anyának igaza volt.
Még fel sem nőttem, és már most sem volt hadsereg.
Nem volt ott, amikor kintről kiabálást hallottam.
Nem volt ott, amikor apát annyira ijedtnek láttam.
Nem volt ott, amikor kívülről berúgták az ajtót.
Nem volt ott, amikor bebújtam az ágy alá.
Nem volt ott, amikor hárman tartottuk a biztonsági szoba ajtaját.
Nem volt ott, amikor az idő csak úgy megállt.
Nem volt ott, amikor hirtelen bejöttek.
Nem volt ott, amikor apát letépték anyáról.
Anya azt mondta, mire felnövök, nem lesz hadsereg.
Anyának igaza volt.
És most csak meg akartam mondani neki, hogy mindig igaza van.
Sírtam, kiabáltam, és ő még mindig csendben van.

Folyton ellenőrzöm, hogy lélegzel-e Yael Keidar

Bemegyek a szobádba a sötétben
hogy lássam, ágyban vagy
már jó ideje magasabb lettél nálam
de még mindig őrzőm álmodat
Eltáv-ra jöttél
de szennyeseden érződik a gépszír és a rettegés.
ágyúkat javítasz
de számomra még kislány vagy
honnán tudjam, ha álmodban szomorú vagy, esetleg magányos?
talán gyengéden megérintelek, ahogy születésed után,
hogyan ellenőrizzem, lélegzel-e, utána visszaalhatsz
bezárom az ajtót
hogyan távol tartsam tőled a vasárnapot.